

RAZGOVOR S UMJETNICOM ANABEL ZANZE

Svaki likovni put, pa i moj, ima svoj glavni tok, ali i rukavce

Razgovarala Mia Njavro
 Foto Mia Njavro/
 Anabel Zanze

se raznovrsnoga likovnog materijala. Zbog jasnije komunikacije, ona djela koja su srodna ili pripadaju istom ciklusu, smještena su u istu sobu kako bi udružena bolje iznijela moju misao.

Što Vam znače slova, slovačane slike?

Na zidu galerije naići ćete na moj moto, stihove koji glase:

'Moj svijet unutar je crnih slova i blijeđutih podloga.

Proredi moje ulice su, razmaci među riječima trgovci, riječi građevine.'

Znače mi puno i previše, postali su neraskidivi dio mog likovnog bića. Moj se likovno-idejni sustav u potpunosti temelji se na umreživanju dvaju sustava, likovnog i lingvističko-leksičkog.

I u djelu 'Mappa Mundi' koje je figurativne prirode pribjela sam leksičkom definiranju ispisujući uz svaku naslikanu zemaljsku kuglu tj. slikarsku paletu, na nekom od svjetskih jezika, nazive korištenih boja.

Odakle crpate inspiraciju za svoj rad?

Čekati inspiraciju i čekati Godota, isto je. I na ljetovanju, dok iz borove šume gledam put mora, jedan je dio moga bića nemiran i svrdla po likovnoj materiji. Ideja ima puno, bilježim ih na papirima (da se ne zaborave). Izvedbena minucioznost onemogućava mi brz transfer iz ideje u konkretno likovno ostvarenje.

Što Vam znači izložba u UGD i kad ste zadnji put (prije ove izložbe)

Čekati inspiraciju i čekati Godota, isto je. I na ljetovanju, dok iz borove šume gledam put mora, **jedan je dio moga bića nemiran i svrdla po likovnoj materiji.** Ideja ima puno, bilježim ih na papirima (da se ne zaborave)

SAMOSTALNA IZLOŽBA SUVREMENE SLIKARICE, Dubrovkinje Anabel Zanze, nazvana 'Citati', otvorena je proteklog tjedna u Umjetničkoj galeriji Dubrovnik. O izložbi, koja je presjek njezinog desetogodišnjeg rada, ali i o vlastitoj inspiraciji, načinima rada, što joj znači 'citatnost' u djelima, Zanze se osvrnula u razgovoru za DuList.

Počnimo s Vašom izložbom u UGD, 'Citati'. Vaših stotinu djela podijeljeno je u sedam ciklusa. Otkud ovaj koncept i što sve on sadrži?

Determiniranost galerijskog prostora baza je od koje krećem. Sedam je izlagačkih soba. Svaki likovni put, pa i moj, ima svoj glavni tok, ali i rukavce. Kroz godine kontinuirana rada nakupilo

Svaki likovni put, pa i moj, ima svoj glavni tok, ali i rukavce. Kroz godine kontinuirana rada nakupilo se raznovrsnoga likovnog materijala

izlagali u gradu?

2004. godine, kad sam selila u Zagreb, imala sam 'oproštajnu' izložbu u Art Gallery Čimić. Potom sam, 2006, na poziv Jadranke Nikolić izlagala u 'Sebastianu'. Bilo je to moje zadnje predstavljanje u rodnom gradu. Iz UGD su mi godinama stizali poticaji za izložbu, ja sam je odgadala, nisam se osjećala spremnom, a moguće je i da sam se prvo htjela dokazati na 'vanjskom' terenu, a potom se vratiti na domaći. U svakom slučaju, izložba 'Citati' moja je najsveobuhvatnija i najtemeljitija izložba dosad.

Nedavno ste poklonili Vaše djelo 'Martek's Rituals' osječkom MLU. Kako je došlo do, prvo suradnje, potom ove lijepe donacije?

Analitički, konceptualni pristup mediju slikarstva te istraživanje slike i teksta ono je što gosp. Vlastimir Kusik od osamdesetih godina XX. st. istražuje, a moj rad, kaže on 'pripada istom geneološkom stablu'. Otuda suradnja. Donacija proizlazi iz potrebe da se zahvalim djelatnicima muzeja na gostoprimstvu.

Naveli ste pri najavi izložbe kako se bazirate na 'citatnosti'. Na koji se to način spaja sa slikarstvom?

Nije lako odabrati jezgrovit naziv izložbe. Nazivi nekih mojih prijašnjih izložbi dragi su mi, precizni, dvoznačni (npr. 'Stranice', 'Prva slova', 'Vrste riječi'), neki to baš i nisu. Strepila sam hoću li uspjeti iznaći naziv koji 'pokriva' ovaj opsežan projekt. 'Citatnost' u mom slikarstvu Ivana Janković definirala je ovim riječima: 'Upotreba referenci kod Anabel Zanze nipošto se ne bi smjela tumačiti kao pribjegavanje pukoj postmodernističkoj reciklaži i citatnosti. Ta djela mogu se interpretirati kao izraz njezine snažne potrebe za prisvajanjem i pohranjivanjem preuzetih umjetničkih rukopisa' – naročito kad 'pohranjivanje' podrazumijeva i pretvorbu tuđih u vlastiti rukopis. Nazivom izložbe htjela sam iskazati poticajnu želju za komunikacijom s majstorima, s čijim se opusima moj izričaj preklapa. Isto tako, jezični kod na kojem se moj vizualni identitet temelji (ispisi slova, riječi i rečenica, čitavih ili okrnjenih) ovisan je o slobodnim prijepisima tuđih tekstova (vlastite ne ispisujem kako bih djelo rasteretila od pretjerane subjektivnosti). Pojam

citatnosti u mom slikarstvu uključuje citate likovne forme i citate književnih formulacija.

Planirate li uskoro neki novi ciklus, neku novu izložbu?

Gospodin Marijan Hanžeković i kustosica Radničke galerije Leila Mehulić uvrstili su me u ovogodišnji izložbeni program. Poštujući koncept galerije, ali i vlastiti, došla sam do zanimljivog likovnog rješenja koje već razrađujem, no o detaljima ne bih, još je rano.

Predavali ste i Likovnu kulturu u oš Marina Držića. Na koji način se pedagoški rad spaja s umjetnošću i je li umjetnost dovoljno zastupljena u osnovnoškolskom i srednjoškolskom obrazovanju?

Meni je pedagoški rad u trajanju od 1998. do 2004. produžio djetinjstvo... Pružila sam tim dragim klincima dosta teorijskog znanja, a kada bi savladali manualnu tehniku, prepuštala sam ih slobodi improvizacije koja je na vrhu hijerarhije u stvaralaštvu. No tek što bi se prepustili papiru i boji, školsko zvono bi nas vratilo u stvarnost. Privilegij je biti estetski osviješteno biće. Limitiranih 45 minuta likovne edukacije tjedno, nažalost, ne pruža mogućnost za potpuno ostvarenje takvog ideala.

BIGRAFIJA

Bogat opus umjetnice

Anabel Zanze rođena je 1971. u Dubrovniku, gdje je pohađala osnovnu i srednju školu. Godine 1991. upisala se na Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu (Grafički odsjek) i diplomirala 1996. Između 1998. i 2004. predavala je likovnu kulturu u osnovnoj školi Marina Držića u Dubrovniku. Od 2004. živi i radi u Zagrebu. Članica je Hrvatskog društva likovnih umjetnika i Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika. Izlagala je na 22 samostalne te većem broju skupnih izložbi. Njezina djela nalaze se u zbirkama Moderne galerije u Zagrebu, Muzeja likovnih umjetnosti u Osijeku, Gradskog muzeja Karlovac – Galerije Vjekoslav Karas, Muzeja Široki Brijeg – Franjevačke galerije, Gradske knjižnice Juraj Šižgorić u Šibeniku i Hypo Group Alpe Adria u Zagrebu te u hrvatskim i stranim privatnim kolekcijama. Uvrštena je u knjigu Sandre Križić Roban 'Hrvatsko slikarstvo od 1945. do danas. Odgovornost slike u vrijeme nestrpljivog pogleda'.

Privilegij je biti estetski osviješteno biće. Limitiranih 45 minuta likovne edukacije tjedno, nažalost, ne pruža mogućnost za potpuno ostvarenje takvog ideala